

کودک و تلویزیون

اسلام و مهارت‌های زندگی
حجت‌الاسلام والمسلمین کرمی

همان‌طور که مأموریت همه انبیا و ائمه علیهم‌السلام غیر از تربیت انسان‌های صالح، چیز دیگری نبود و برای رسیدن به این هدف مهم، اهتمام تمام و جدی داشتند، والدینی که مدعی پیروی از پیامبر و عترت علیهم‌السلام هستند، هیچ مأموریت و وظیفه‌ای بالاتر، ارزش‌مندتر و روشن‌تر از این ندارند که فرزندان صالح تربیت کنند. بنابراین، توجه به نهاد عظیم نیروی انسانی در هر موضوعی از موضوعات بشریت، حرف اول را می‌زند. تلویزیون از جمله امکاناتی است که تأثیرگذاری آن در عصر ما برای رشد انسان، بیش از هر وسیله دیگری است، اما این وسیله تا چه مقدار می‌تواند برای رشد انسان نقش آموزشی و پرورشی صحیح و حساب‌شده‌ای داشته باشد و چه مقدار هم می‌تواند نقش تخریبی ایفا کند؟! با توجه به این که ۸۰ درصد یادگیری کودک از راه چشم است، برنامه‌های دیداری را بیشتر می‌بینند؛ لذا اگر بخواهیم از تلویزیون در راستای رسالت اصلی‌اش درست استفاده کنیم، باید آموزش‌هایی برای استفاده صحیح از آن ارائه نماییم.

هستند

چهارم: برای کودکان کمتر از هفت سال باید مراقبت‌های ویژه‌ای در نظر گرفت؛ مثلاً هنگام نگاه کردن به تلویزیون باید در رفتار او تغییر ایجاد کنیم؛ به این معنا که یک جا ننشیند.
پنجم: در برنامه‌های که انیمیشن آن زیاد هست، کودکان را دعوت کنند به خوراکی یا بازی با هر روشی که کودک را سرگرم کند تا از تلویزیون فاصله بگیرد، چون انیمیشن‌های خارجی حساب‌شده تنظیم شده‌اند و باید با دید این که آسیب‌زا هستند، به آن‌ها نگاه کنیم. یک متخصص به نام اشتیر، که دو سال اخیر کنفرانس‌های مختلفی در سه کشور آلمان، فرانسه و انگلستان برگزار کرده است و عده زیادی از متخصصان با او

هفتم: نکته‌هایی که مادرها باید به آن توجه

کنند:
اول: فرزندان‌شان را بیشتر از راه گفت‌وگو و تحرکات جسمانی با تلویزیون همراه کنند؛ یعنی هنگام نگاه کردن به تلویزیون با او صحبت کنند، ولی اگر خودشان محو تلویزیون شوند، بچه‌هایشان، که روابط عاطفی‌شان یک روابط دیپلماسی یا روابط خشک است، دچار مشکل می‌شوند، اما وقتی پدر و مادر و اعضای خانواده همان‌طور که هنگام غذا خوردن دور هم هستند و با هم سخن می‌گویند، هنگام دیدن تلویزیون نیز با هم گفت‌وگو کنند، موجب می‌شود کودک جذب و تسلیم قهرمان

تسلیم
قهرمان

در برنامه‌ای که انیمیشن آن زیاد هست، کودکان را دعوت کنند به خوراکی یا بازی با هر روشی که کودک را سرگرم کند تا از تلویزیون فاصله بگیرد، چون انیمیشن‌های خارجی حساب‌شده تنظیم شده‌اند و باید با دید این که آسیب‌زا هستند، به آن‌ها نگاه کنیم.

وقتی پدر و مادر و اعضای خانواده همان‌طور که هنگام غذا خوردن دور هم هستند و با هم سخن می‌گویند، هنگام دیدن تلویزیون نیز با هم گفت‌وگو کنند، موجب می‌شود کودک جذب و تسلیم قهرمان برنامه نشود.

اول: به خانواده‌ها بگوییم برای استفاده از تلویزیون‌هایی کوچک، کمتر از تلویزیون‌های ۲۴ اینچ به بالا، بایستی ۱۵ متر فاصله رعایت شود و اگر بخواهیم در این مسئله تأثیرگذار باشیم، باید امکانات تخریبی را به مردم شناسانیم و طرز استفاده از امکاناتی که تخریبگر نباشند را هم به آنان شناسانیم.

دوم: از نظر صوتی درجه تلویزیون از ۵ الی ۶ عبور نکند و اگر شماره می‌اندازد، از ۱۲ الی ۱۵ بیشتر عبور نکند تا مغز خسته نشود و سلول‌ها دچار آسیب نشوند.
سوم: اگر کودک شیرخواره دارند به هیچ‌وجه او را جلوی تلویزیون ن خوابانند؛ به دلیل اثرات منفی آثار صوت بر مغز او و چون کودک ممکن است ناراحت شود و عکس‌العمل نشان دهد مادرش او را بغل می‌کند تا به او آرامش دهد، که در این صورت کار خلاف دیگری را جایگزین کرده است؛ یعنی وابستگی کودک به خود، که امروزه ثابت شده است وابستگی کودک به مادر، ۷۲ نوع رفتار منفی را در او ایجاد می‌کند؛ بی‌ارادگی، خجالتی بودن، پرخاشگری، تب یونجه‌ای - که بعداً برایش به وجود می‌آورد- و دندان قروچه‌ها هنگام خوابیدن، از جمله این رفتارهای منفی

همکاری می‌کنند، بررسی کرده است حداقل آسیب انیمیشن‌هایی که الان کشورهای غربی می‌سازند، سه مورد می‌باشد:
۱- کوتاه‌قدی کودکان در دوره جوانی؛ به دلیل این که از طریق چشم و گوش روی غدد آن‌ها تأثیر می‌گذارد. بحث تغذیه و عدم جذب تغذیه در موادهایی که هست تأثیرگذار است. لیستین یک ماده قوی برای تقویت مغز و حافظه است و اگر آن را جذب نکنیم، نمی‌توانیم بعضی از مواد دیگر را جذب کنیم و کودکان، بیش از بزرگسالان نیاز به لیستین دارند؛
۲- تلویزیون از نظر روابط اجتماعی، یک رابطه ناموفق به‌جا می‌گذارد و تلخی به‌بار می‌آورد؛
۳- در یادگیری‌های فکری و عقلی او را به زحمت می‌اندازد.
فشتم: این که به خانواده‌ها بگوییم چند مرحله را برای کودکان ایجاد کنند تا گرفتار این سه اثر نشوند:
این که کودکان را بیشتر به خارج از منزل هدایت کنند تا هم در فضای سبز و کنار کودکان قرار بگیرند و هم نشستن بچه‌ها در کنار تلویزیون را کاهش دهیم و نیز آن‌ها را در مقابل خطرات اشعه‌های تلویزیون مصون نگاه داریم.

عبور می‌کند و چون آن‌چه در اینترنت هست یک‌نواخت نیست، مشکلات عیدهای را به وجود می‌آورد که اولین مشکل آن بحث اصالت جنسی و تعلیم غریب جنسی است. متأسفانه بحث اثرات جنسی یحیی است که حتی بعضی از مبلغان را هم به دام انداخته که تفسیر غلط می‌کنند و می‌گویند: برای ثبات خانواده، آموزش جنسی نیاز است، در صورتی که این نظریه خطرناک‌ترین تفکر است. دلیل آن‌ها این است که اگر آموزش داده شود، اختلافات کاهش پیدا می‌کند، در حالی که اگر این صحیح باشد، نباید در غرب هیچ اختلافی باشد. خطر دیگر اینترنت این است که نوع تصویرهایی که برای کودکان دارد، به نام بازی‌های رایانه‌ای، بیشترین کار آی.پی. اس روی آن انجام شده است. آی.پی.اس قسمت جدیدی از روان‌شناسی غرب است که می‌تواند از طریق چهره روی افراد عمل کند. بنابراین وظیفه ما حوزویان است قبل از این که جامعه آلوده شود، تبلیغ دینی کنیم و برای رفع آن ویروس‌ها باید راه‌کاری ارائه دهیم؛ لذا ما حوزویان قبل از هر چیز باید مجهز به علم الکترونیک و علوم اسلامی باشیم تا بتوانیم زاویه‌های ضربه‌پذیری و تأثیرپذیری مثبت را برای مردم بیان کنیم.